

Hof van Beroep Gent, arrest van 16 oktober 2003¹

Echtscheiding – dringende en voorlopige maatregelen – onderhoudsgeld – internationale bevoegdheid – toepasselijk recht

Divorce – mesures provisoires – alimentation – compétence internationale – droit applicable

in de zaak van:

D.-F., van Spaanse nationaliteit, met laatst gekend adres te (...), volgens informatie van mr. De Vliegheer thans wonende in Spanje, appellante, hebbende als raadsman mr. Rammelaere Guido, advocaat te 9000 GENT, Ketelpoort 37,

tegen:

VDW, (...), geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. De Vliegheer Willy, advocaat te 9185 WACHTEBEKE, Walderdonk 51,

velt het Hof het volgend arrest:

De appellante heeft tijdig en regelmatig beperkt hoger beroep ingesteld tegen de beschikking verleend op 8 juli 2002 in kort geding door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, statuerend over voorlopige maatregelen in het kader van een echtscheidingsprocedure.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting bij monde van hun raadslieden; zowel de neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

de procedurevoorgaanden en de vorderingen

1. In de bestreden beschikking werden in het bijzonder de vorderingen van de appellante met betrekking tot een persoonlijke onderhoudsuitkering — met name tot het bekomen van een maandelijks indexgebonden uitkering van 1.487,36 EUR vanaf 1 februari 2002 en met ontvangstmachtiging, evenals haar vordering om te doen zeggen voor recht dat deze onderhoudsbijdrage een netto bijdrage is zodat de geïntimeerde in ieder geval aan de appellante de belastingen zal dienen terug te betalen die gebeurlijk zullen geheven worden op deze door hem te betalen onderhoudsuitkering — afgewezen als niet gegrond. Wat de kosten betreft werden deze begroot en werd gezegd voor recht dat deze zullen worden toegewezen door de rechter die over de grond van het geschil zal oordelen.

2. Bij beschikking van 16 oktober 2001 gewezen door de vrederechter van het kanton Zelzate werden een reeks dringende en voorlopige maatregelen bevolen en werd de geïntimeerde onder meer veroordeeld tot het betalen van een persoonlijke onderhoudsuitkering van 743,68 EUR (30.000,- BEF) tot en met 31 januari 2002, met voordeel van ontvangstmachtiging (stukken II, 2 appellante).

3. De appellante vordert in haar conclusies neergelegd op 30 juni 2003 haar beperkt hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens de bestreden beschikking teniet te doen en, opnieuw wijzende:

- de oorspronkelijke vordering tot het doen veroordelen van de geïntimeerde om met ingang van 1 februari 2002 elke maand bij voorbaat 1.487,36 EUR in haar handen te

¹ Zie de noot van Katja JANSEGGERS in dit nummer.

- betalen als tussenkomst in de kosten van haar persoonlijk onderhoud, bedrag jaarlijks naar evenredigheid op 1 februari aan te passen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen met als basisindex de index van de maand januari 2002, gegrond te verklaren;
- de oorspronkelijke vordering te doen zeggen voor recht dat deze persoonlijke onderhoudsuitkering een netto bijdrage is zodat de geïntimeerde in elk geval de belastingen zal dienen terug te betalen die gebeurlijk zullen worden geheven op deze door hem te betalen onderhoudsuitkering, gegrond te verklaren;
 - de oorspronkelijke vordering om haar tevens te machtigen deze onderhoudsuitkering rechtstreeks en met uitsluiting van haar echtgenoot in ontvangst te nemen bij alle tegenwoordige en toekomstige derden schuldenaars, bij alle instellingen van sociaal recht en alle werkgevers die hem om welke reden ook enige vergoeding zouden verschuldigd zijn, gegrond te verklaren;
 - in subsidiaire orde: een deskundige aan te stellen teneinde de werkelijke inkomsten van de geïntimeerde na te gaan;
 - de geïntimeerde te veroordelen tot alle kosten van de procedure.

De geïntimeerde vraagt het hoger beroep af te wijzen als niet gegrond en de bestreden beschikking integraal te bevestigen, met verwijzing van de appellante in de kosten van hoger beroep.

bespreking

1. Voorwerp van het geschil is de onderhoudsvordering tijdens de echtscheidingsprocedure van partijen op vraag van de appellante (van Spaanse nationaliteit) jegens de geïntimeerde (van Belgische nationaliteit).

Onderhavige onderhoudsvordering die werd ingesteld bij gedinginleidende dagvaarding van 13 februari 2002 valt, ook al vloeit zij voort uit de huwelijksband, nog onder het Europees verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken van 27 september 1968 (kortweg EEX-Verdrag; H.v.J. 6 maart 1980, DE CAVEL II, Jur. H.v.J., 1980, 731).

De Belgische rechter is dan bevoegd indien hij de bevoegde rechter is om te oordelen over een statuskwesie (bijvoorbeeld echtscheiding) en de onderhoudsvordering als bijkomende vordering daaraan verbonden is, behalve indien de bevoegdheid uitsluitend gebaseerd is op de nationaliteit van één van de partijen (art. 5, 2 EEX-Verdrag).

Ter zake was de Belgische rechter bevoegd om kennis te nemen van de echtscheidingsvordering ingesteld door één van de echtgenoten op andere gronden dan de nationaliteit van één der partijen vermits de laatste echtelijke verblijfplaats van de echtgenoten in België gevestigd was (internationale dimensie aan artikel 628, 1° Ger.W.).

De internationale bevoegdheid van de Belgische kort gedingrechter staat ten deze derhalve vast in toepassing van artikel 5, 2 EEX-Verdrag.

Op de voorlopige maatregelen hangende de echtscheidingsprocedure kan het Belgisch recht — als *lex fori* ook toepasselijk op de echtscheiding (artikel 2 en 3 Wet Rolin) — worden toegepast.

2. De hulpverplichting tussen echtgenoten is een persoonlijk gevolg van het huwelijk die blijft bestaan tot de ontbinding ervan.

(...)

OP DIE GRONDEN, HET HOF, recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch wijst het af als niet gegrond.

Bevestigt de bestreden beschikking in de mate dat zij werd aangevochten.

Zegt dat wegens de hoedanigheid van de partijen elk haar eigen kosten van deze aanleg dient te dragen, onverminderd de toepassing van artikel 1024 Ger.W..

Slaat de rechtsplegingvergoedingen tussen de partijen om, gelet op hun hoedanigheid.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, elfde ter kamer, zetelende in burgerlijke zaken, op zestien oktober tweeduizend en drie.

aanwezig:

S. DE BAUW, raadsheer-voorzitter

D. VAN DEN DRIESSCHE, griffier

